

ปริศนาไททานิค

สันติเทพ ศิลปบรรณ

ความมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของประวัติศาสตร์ก็คือ การที่เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์สามารถย้อนกลับมาให้คนต่างยุคต่างสมัยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความรู้สึกร่วมในเหตุการณ์นั้น และรำลึกถึงเล่าขานสืบต่อกันไปไม่จบสิ้นแสดงถึงความเป็นอมตะของเรื่องราวนั้น ๆ

เหตุการณ์เรือเดินสมุทรลำโททานิคที่ชื่อว่า "โททานิค" ซึ่งได้อับปางลงสู่พื้นมหาสมุทรแอตแลนติก เมื่อวันที่ 14 เมษายน ค.ศ.1912 เป็นเวลา 86 ปีมาแล้วก็รวมอยู่ในความมหัศจรรย์ดังกล่าวข้างต้น เพราะว่าชื่อ "โททานิค" ยังคงมีจิตวิญญาณหลงเหลือล่องลอยสิ่งสถิตอยู่ในจิตใจคนทั่วโลกยังคิดถึงเรือลำนี้ตลอดมา เพราะนับแต่ "โททานิค" อับปางจนถึงปัจจุบัน บริษัท Twenty Century Fox ก็ได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลอย่างละเอียดละเอียดทำเป็นภาพยนตร์ยิ่งใหญ่เพื่อรื้อฟื้นนาทีกออันตื่นเต้นระทึกใจในเหตุการณ์สยองขวัญขณะที่เรือลำนี้จมดิ่งลงสู่ก้นมหาสมุทรได้อย่างแนบเนียนจริงจังสมจริงเหมือนกับได้เห็นสถานการณ์จริง

เวลา 02.20 น. ของคืนวันที่ 14 เมษายน ค.ศ.1912 เรือโททานิคจมลงสู่ก้นมหาสมุทรแอตแลนติกคร่าชีวิตผู้คนบนเรือไปถึง 1,513 ชีวิต! นับว่าเป็นมรณะกรรมกลางทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก โศกนาฏกรรมครั้งนี้กลายเป็นตำนานเล่าลือสืบต่อกันมาไม่มีวันจบสิ้น สิ่งที่เป็นประเด็นปริศนาของโททานิคก็คือ เรืออับปางเพราะอะไรกันแน่? อะไรคือสาเหตุที่แท้จริง?

เรือโททานิคได้ชื่อรับประกันว่า "เรือที่ไม่มีวันจม" หรือ Unrinkable แต่เหตุใดจึงจมลงสู่ก้นมหาสมุทรในกลางดึกคืนนั้น? นักวิทยาศาสตร์, วิศวกร, นักโลหะวิทยาต่างระดมกำลังกันไขปริศนานี้มาเป็นเวลานานถึง 8 ทศวรรษ นับแต่เรือจมลง

ความเห็นของวิศวกรผู้วิเคราะห์เหตุการณ์ไม่คาดคิดเลยว่าการที่ภูเขาน้ำแข็งครูดเข้าข้างลำตัวเรือที่สร้างจากเหล็กกล้าหนากว่า 2 เซนติเมตร จะสร้างความเสียหายรุนแรงถึงขนาดนั้น แต่วิเคราะห์ว่าแรงกดดันจากภูเขาน้ำแข็งคงจะดันจนหมุดเหล็กยึดลำเรือหลุดกระเด็นแล้วฉีกลำเรือให้ขาดออกตามรอยต่อจนน้ำทะเลลักเข้ามาอย่างรวดเร็ว

แต่นักวิทยาศาสตร์กลับไม่เห็นด้วยและให้ความเป็นไปได้ไปอีกทางหนึ่งว่า ถ้าหากกัปตันไม่สั่งเบนหัวเรือออกโดยให้หัวเรือพุ่งเข้าชนภูเขาน้ำแข็งโดยตรงก็จะเกิดความเสียหายแค่สามตอนแรกของลำเรือ ซึ่งจะทำให้น้ำหนักของน้ำกดหัวเรือจมไม่มาก ผันก้นน้ำแต่ละตอนจะไม่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลและโททานิคจะไม่อัปปางอย่างแน่นอน

การตรวจสอบจากคอมพิวเตอร์ยืนยันผลการตรวจสอบจากแผ่นเหล็กและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในเรือที่จมขึ้นมาได้ ปรากฏว่าเหล็กของเรือโททานิคเปราะบางผิดปกติและในขณะที่เรือหันด้านข้างเข้าชนภูเขาน้ำแข็ง ลำเรือไม่ได้ยุบเข้าไปแต่ความเปราะของเหล็กทำให้แตกหักทะลุในทันที

นักโลหวิทยาสำรวจตรวจสอบแผ่นเหล็กของเรือโททานิคแล้วกล่าวยืนยันว่าไม่ได้เปราะเพราะจมอยู่ใต้มหาสมุทรเป็นเวลาเกือบศตวรรษ แต่แผ่นเหล็กนั้นยังมีลักษณะทางโลหวิทยาเช่นเดียวกับเหล็กก่อนที่ได้จากอู่ต่อเรือโททานิคในปี 1911 ดังนั้นจึงได้ข้อสรุปยุติปริศนาของเรือลำนี้ได้ว่า เหล็กเปราะอยู่แล้วตั้งแต่ออกมาจากโรงงาน!! และยิ่งเปราะมากขึ้นเมื่อแช่อยู่ในน้ำเย็นจัดจนเป็นน้ำแข็ง ในขณะที่เหล็กคุณภาพดีที่สุดในปัจจุบันจะเปราะได้ขนาดนั้นต้องอยู่ในอุณหภูมิเย็นจัดถึง -70 องศาเซลเซียส ฉะนั้นเมื่อด้านข้างของเรือครูดกับภูเขาน้ำแข็ง เหล็กที่เปราะอยู่ก่อนแล้วจึงแตกหักยับเยินในทันทีทันใด น้ำทะเลพุ่งเข้าเต็มลำเรือหกตอนแรกแล้วท่วมข้ามไปยังส่วนอื่นของลำเรือจนจมลงไปในที่สุด

อย่างไรก็ตามโททานิคก็ได้กลายเป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว อีกทั้งยังเป็น "มหันตภัยที่โลกไม่ลืม" อีกด้วย แต่โศกนาฏกรรมครั้งนี้ได้ถูกนำมาตีแผ่อีกครั้งด้วยการสร้างเป็นภาพยนตร์ยิ่งใหญ่ เป็นนิยายรักบนแผ่นฟิล์มที่ซาบซึ้งตรึงใจคนเหมือนต้องมนต์สะกดรันทศไปกับหนุ่มสาวผู้อาภัพคู่นี้

ภาพยนตร์เรื่อง "โททานิค" สร้างด้วยมูลค่าสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึง 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ได้รับรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับยอดเยี่ยม เพลงประจำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ดนตรีประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ฯลฯ ถึง 14 รางวัล และมีทางที่จะได้รางวัลออสการ์ในปีนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ถือได้ว่าเป็น "อภิมหาภาพยนตร์" เพราะทำรายได้สูงสุดกว่าเรื่องใด ๆ ในโลกคือ 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (50,000 ล้านบาท) จากการนำออกฉายทั่วโลก เฉพาะในประเทศไทยเริ่มฉายตั้งแต่เดือนธันวาคม 2540 ถึงมีนาคม 2541 รายได้ทั้งหมดเป็นจำนวน 300 ล้านบาท แสดงถึงความยิ่งใหญ่ตระการตาและความตื่นตาประทับใจที่จารึกไว้ในห้วงความคิดคำนึงของผู้ชมตลอดไป

ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีข้อความคิดคือ เรื่องของความรักของหนุ่มสาวต่างสภาพฐานะแต่มารักกันโดยพระเอกเป็นนักเสี่ยงโชค ร้อนเรพเนจรยากจน แต่นางเอกเป็นผู้ดีชั้นสูงและเป็นคู่หมั้นของมหาเศรษฐี แต่อึดอัดใจในระบบผู้ดียุโรปทั้งยังถูกบังคับให้หมั้นกับคนที่ไม่รักด้วยเลย จนอยากจะหนีโลกนี้ไปด้วยการกระโดดน้ำตาย แต่กลับมาเจอพระเอกที่สามารถระงับยับยั้งความคิดเธอไว้ได้ด้วยคำพูดเพียงประโยคเดียวว่า

"ถ้าคุณโดด ผมโดด" คำพูดนี้ออกมาจากความจริงใจของฝ่ายชาย ซึ่งนางเอกไม่เคยได้รับมาก่อนเลย ทั้งสองจึงรักกันด้วยดวงจิตพิสวาท จนกระทั่งประสบอุปสรรคเรือโททานิคจม ฝ่ายชายก็ยอมตายด้วยการช่วยเหลือให้นางเอกรอดชีวิตเพียงผู้เดียวแม้ตัวจะตายก็ตาม

รักแรกพบเพียง 4 วัน การเดินทาง ความตายก็มาพลัดพรากชายคนรักให้จากไปชั่ววินาที เหลือไว้เพียงความรักอันบริสุทธิ์สุดฝ่องเกาะกินใจตลอดชีวิตเก็บไว้เป็นความลับตราบจนแก่เฒ่าจึงมาเปิดเผยพร้อมทั้งกล่าวว่า...

“หัวใจหญิงเป็นมหาสมุทรแห่งความลับ”

ห่างจากฝั่งนิวยอร์กแลนด์ ประเทศแคนาดา 144 กิโลเมตร ทางตอนใต้ของบริเวณแคว้นแบงก์ ในระดับความลึก 3,772 เมตร เรือโททานิคอนันต์สงบอยู่ใต้พื้นมหาสมุทรแอตแลนติก ณ จุดนี้ เพลง "My Heart Will Go On" จะยังคงร่ำร้องบรรเลงไพเราะอ่อนหวานซาบซึ้งตรึงใจนานแสนนาน...

เพลง "My Heart Will Go On"

Every night in my dreams I see you, I feel you,
That is how I know you go on.

Far across the distance and spaces between us.
you have come to show you go on.

Near, far, wherever you are,
I believe that the heart does go on.

Once more, you open the door.

And you're here in my heart,

And my heart will go on and on.

Love can touch us one time and last for a lifetime,
And never let go till we're gone

Love was when I loved you, one true time
I hold to.

Near, far, wherever you are,
I believe that the heart does go on.

Once more, you open the door.

And you're here in my heart,

And my heart will go on and on.

you're here, there's nothing I fear,

And I know that my heart will go on.

we'll stay forever this way.

You are safe in my heart.

and my heart will go on and on

Music by James Horner

Lyrics by Will Jennings